LE DIRECTEUR GERANT
DÉPÔT LÉGAL
DÉPÔT LÉGAL INDOCHINE N° A/147

NĂM THỨ CHÍN SỐ 804 MỖI SỐ NĂM XU 乙亥年五月廿二日 NGÀY THỨ BẢY 22 JUIN 1935

GIÁ BÁN

BỔN PHÁP	NGOẠI QUỐC
Một năm 6$00	6$50
Sáu tháng 3.50	4.00
Ba tháng 1.50	2.00

Mua báo phải trả tiền trước.
Thư và mandat gửi cho M. TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN. — Ai đăng quảng-cáo, việc riêng, xin thương nghị trước.

TIẾNG-DÂN

Chủ-nhiệm kiêm Chủ-bút HUỲNH-THÚC-KHÁNG
Quản-lý TRẦN-ĐÌNH-PHIÊN

民聲 La Voix du Peuple

Mỗi tuần xuất-bản hai kỳ: thứ tư và thứ bảy

BẢO-QUÁN
35 123, đường Đông Ba, Huế
Giây-thép nói: số 62
Giây-thép: TIENGDAN HUE

Bởi nghe nên mắc, bởi tin nên lầm.
Ca dao

Phải biết cái hại "TRUNG-GIAN"

Trên đời sống của loài người, trong cuộc giao tế, giống như không có việc gì, không có trường hợp nào mà không có hạng người làm trung gian.

Trung gian nghĩa là ở giữa, như ta thường nói «đứng cửa giữa» không thuộc về bên nào mà bên nào cũng có dính dáng với người đứng giữa ấy. Trung gian là địa vị có cái đặc điểm tiện lợi cho những người đứng làm vai trò ấy, nói cho rõ là có mối lợi mà không chút trách nhiệm gì hết:

a/ Hai nhà trai gái làm sai với nhau, tốt xấu, nên hư, sau rập vợ chồng mới kia chịu lấy; anh mới đông, chỉ tán hảo vài câu, hưởng lễ vật và bợ nọng heo, khoái ru, mà hai bên lại cảm ơn mang ơn to nữa! Đó là một hạng người trung gian.

b/ Trộm cướp, bên nhà chủ mất của, cố đồ bề ra thì bọn ăn trộm kia phải tội phải tù; tên điểm chỉ cứ chứa tang xài thả cửa ma không ai nói đến! Đó là một hạng người trung gian.

c/ Cờ bạc, bên taua bán nhà bán ruộng, vốn được đem về tiêu xài; mo bữa nay được, bữa mai lại thua, thế là [illegible] được [illegible] đều phải lay cả; duy chủ chứa cứ thẳng tay lấy hồ, sòng nào nộp tiền hồ cũng đầy mâm! Cũng một hạng người trung gian.

d/ Buôn bán hàng hóa, lời hay lỗ, bên mua và bên bán chịu lấy; nhà tiên sự đem mối kia không cần biết đến, chỉ dơ tay bợ tiền hoa hồng, thong thả trơn! Cũng là làm trung gian.

Ngoài ra lại có một hạng người trung gian càng độc ác hơn mấy hạng nói trên là người làm «dòn xóc nhọn mai đâm». Hạng này đâm bên nọ, thọc bên kia, làm cho hai bên giận ghét: nhau, thù hiềm nhau, tính ra chuyện nào chẳng nọ, mà chính người «dòn xóc» ấy tăng trung [illegible] lợi riêng. Hạng này dạy [illegible] sâu sắc mà làm lợy [illegible] biết bao, mà trên đời mấy người [illegible] tánh thấy gần, lắm kẻ mắc bọn ấy lừa gạt đến hư hỏng đời mình mà không tự biết!

Nguy hiểm thay người làm trung gian! Mà nếu chỉ những trường hợp trên, chưa trong quan trường cũng thường có hạng người trung gian mà xưa nay thường nên cái hay hiệu là «hoạt lại gian hào» (滑吏奸豪), trường những ai có trách nhiệm rất nên lưu ý, nhứt là mấy ngài «phụ mẫu» mới đến lỵ một tỉnh, hay phủ, huyện nào.

Người ta thường nói «tân quan nần cựu lại» (新官難舊吏). Mà thật thế, một vị quan mới đến lỵ một hạt nào, dù cho vị quan ấy tính mình mẫn cán thế nào, mà dân tình, thổ tục cùng trăm việc trong hạt ấy, mình chưa thông thạo, tất nhiên nhờ bọn lại lại và thổ hào làm tai mắt. Người tai mắt ấy mà được người trung thành phụng công thủ pháp, giúp ích cho việc quan được nhiều. Trái lại, nếu mà gặp tay gian hoạt đứng bên địa vị trung gian ấy, trước còn thử ý quan, đem miếng mồi ngồi, bóng mưu kế nọ, đâm tin Giáp, thọc tên Ất. Nếu quan mà cam lòng nhẹ dạ, mắc mối lừa dối, thì sau đó hiệp tri lấy quan, mà trăm điều quan cũng chín theo cả. Thế là quan trở làm cái «thớt» cho bọn ấy, mà nhiều dân những chuyện trái phép lạm quyền có bại lộ ra, thì quan làm «cụ: chịu», mà bọn ấy vỗ tay cười!

Thiệt kẻ giả vần cần chúc cho lớp người làm trung gian ấy được người tốt (mà ở trong vẫn có người làm hết bổn phận), vì chức trách thân dân, không thể rời được họ ra, mà dân gian nhà quê giao thiệp với quan, tất nhiên trải qua cái cửa trung gian ấy. Nào muốn nói xấu ai làm gì. Nhưng lựa trung có kẻ gian hoạt nói trên thì không sao bỏ qua được. Xin thuật một chuyện:

Trên vài năm đây, trong quan trường có những vụ án tham nhũng cùng một lũ phá huyện bị kiện, ở nhà báo thường nhận được những bài lai cảo của bọn thừa hành dưới những tay mấy vị phá huyện ấy: hoặc lại, lệ, hoặc sĩ, tổng, chẳng hạn, kể chuyện tính tệ của quan mình, có kể lại vu thêm lên nữa. Mà sau hỏi ra thì những người ngày nay nói xấu quan, chính là người ngày trước đã nịnh quan thân quan, đem mồi bả trò cho quan mà quan cho là người trung thành với mình đó. Nào ai có dè, đến khi quan vừa lé giềng, thì họ lại vác đá mà đè thêm lên trên!

Đối với những bài có tánh chất phẫn phúc «điểm chỉ rồi lại khai tang», bản báo cho là thói đê hèn, không đăng vào gì. Nay nhân bàn chuyện «trung gian», mà hạng «gian hào hoạt lại» ấy, ít ai để ý, nên sản nhịp nói luôn, cho nhà đương cuộc lưu ý.

Huỳnh-Thúc-Kháng

Nhà Đoan Kỳ-anh bắt phạt nhiều người

Từ khi ông B. đến coi sở Đoan Kỳ-anh (Hà tĩnh) đến nay, nhân dân trong hạt mất bề khiếp vía với cách bắt phạt. Nhiều người đã đàn đơn kêu đến quan Thanh tra ở Bến thủy, ông chủ ở Hồ độ và quan Sứ Hà Tĩnh, mà chưa được mong ơn xét xử ra sao.

Như ngày chủ nhựt 2.6.35, có tên Bùi Nhụy, 16 tuổi ở thuê cho ông Võ Duy, cựu lý trưởng làng Sơn tịnh, tổng Cẩm Dàn (Kỳ anh), chở nhà cai sở đi ra sở Đoan Thiện trị (cách đó 10km, gần hơn vào Kỳ anh, vì Kỳ anh xa đến 19 km) mua 60 kilos muối giá 1$60, có biên lai của nhà Đoan Thiện trị đề ngày 2.6.35. Mua xong, Bùi Nhụy bị trật chuyến đò ở lại tại làng Nhượng bạn. Qua ngày sau (3-6-35) mới về, gặp ông đoan Kỳ Anh chặn lại hỏi, nó khai tên là Bùi Nhụy và sự thật như trên. Lúc xem biên lai, thấy ghi Võ Duy, ông nói buôn muối lậu đang vô kế khác, điện nó về sở giam, đòi chủ nó vào phạt 7$00, nếu không có bạc nộp phạt ngay, để trễ 3 ngày sẽ tăng lên 10$90; còn như chịu mất 60 kilos muối, ấy thì nộp 9$90. Ông Võ Duy chạy ra xin với sở Đoan Thiện trị, thì nhà ấy chứng rằng có mua muối sở ấy, vì có sổ sách rõ ràng. Thế mà ông B. cứ bắt phạt!

Cách đó thuyền cá và đánh thuế cũng nghiệt hết sức. Trước đó một cách, bây giờ lại đo cách khác, cốt làm thế nào cho số tiền trội lên để mà phạt. Trước kia một chiếc thuyền nhỏ nộp thuế mỗi năm 1$, nay tăng lên 2$. Như mới rồi, tên Nguyễn Quang tuổi thuyền 326 ở làng Ân đức bị phạt 4$10, tên Trần Bát (số 307 tổng Đồng nghĩa) bị phạt 54$00, và Lý trưởng làng Qui hòa suýt bị phạt, nhưng may nhờ có Cố Đạo Jean Rouzin kêu nài mới khỏi phạt.

Hiện giờ, sưu thuế cấp kỳ, nhân dân chạy ngược chạy xuôi lo cuốt xác chưa ra đồng tiền, thế mà sở Đoan nay phạt tăng nầy, mai đòi tiền biên nhà nọ, nhân dân rất lấy làm than phiền.

Mong Chính phủ để lòng soi xét cho dân nhờ.

Dân

CHUYỆN ĐỜI

Nói bướn quá

Cho biết người nhà quê giàu nào quan sát lắm. Họ thấy cái gì họ cũng hỏi cho ra, cắt nghĩa cho được họ mới nghe. Vì vì bởi làm lẽ xuất đời không hề tiếp xúc với cái đời văn minh vật chất, không hề biết các cái «mốt» kim thời, thành ra nhiều khi họ trông thấy những cái mình cho là thường mà họ hỏi, mình cũng không biết trả lời sao cho trôi chảy.

Vì dụ trông thấy cái người bận đồ tây, cổ thắt cái «cà vạt», họ hỏi thắt cái ấy làm gì, mình khó mà nói cho xuôi được. Bảo rằng thắt cho lịch sự, thì tự con mắt họ, họ có cho là lịch sự gì đâu!

Đó là chưa đến họ đến thành phố, để cho họ trông thấy các nhà khiêu vũ, các cô gái ăn mặc kim thời, cùng bao nhiêu cái «mốt» ở ngoài du nhập sang ta, vì nếu họ trông thấy thì họ hỏi cho mà «quáng trông chiếu».

Nhưng chưa nói đến các chuyện thuộc về cách ăn thức mặc, mà người đời thay đổi theo «mốt», nhưng vì sao mà người ta bảo kiểu quần ống hẹp mà mang kiểu ống rộng, vì sao người ta không đóng giày nhọn mũi nữa mà lại đóng giày vuông mũi! Hỏi các điều ấy thì họa là có ông trời xuống mới có thể cắt nghĩa cho suông. Chỉ nói những điều thông thường hằng ngày mà nói với họ đã bít. Nhưng cũng thường hại cho họ, nhiều khi họ gặp cái anh nói bướn không thể cắt nghĩa được, bèn nhân chỗ ngu dốt của họ mà vẽ rồng vẽ rắn, nói bậy nói bạ. Vì thế mà nhân tờ bạc giấy một đồng mà nhà nước mới ấn hành, ở nhà quê có nhiều chỗ kêu nó là «bạc chà là» rồi đặt cho nó một cái lịch sử vui lắm:

Họ đồn rằng cái anh trai cày ở trên đồng khô kia, thực là chẳng chỉ mường mảng gì [illegible] chà là» Một ngày kia anh ta đi hái chà là trong núi lại gặp một cái hang, mọi đào theo thì thấy bốn con trên vàng. Anh ta bèn đem dâng cho nhà nước một con để xin nhà nước in cái ảnh của anh ta trên giấy bạc.

Sở dĩ có câu chuyện bạc «chà là» kia là cũng vì cái anh chàng nào đó không biết mà cắt nghĩa bướn, hà cái người tin như vậy cũng quá lần thần thì thôi! Nhưng không trách họ, họ là nhà quê kia mà!

Tôi còn nhớ có nghe nói ở nhà quê ta từ khi trong sự giao thiệp có dính dấp với một vài chữ tây, tiếng tây, có nhiều người không biết chữ tây cũng cắt nghĩa bướn. Như đi ngang qua một cái hàng rượu thấy cái bài sổ có đề hai chữ R A (Régie Alcool hiểu nghĩa là gì họ bảo là hai chữ viết tắt Rượu Annam! Còn cái bản sổ bán thuốc phiện có hai chữ R. O (Régie Opium), họ cắt nghĩa mới ngộ hơn nữa: R O tức là ro, ro ấy là cái giọng kéo ống tiêu của mấy tay làng bẹp ro... ro...

Nhưng ta cũng nỗ trách làm chi mấy ông thầy cắt nghĩa ấy, vì thử ở vào tình cảnh họ cũng khổ thật: tiếng mình là người có học có biết, ai lại hỏi một chuyện dễ như vậy mà làm lơ sao! Mà ngặt cái học chỉ mới hết vần xuôi, thì bảo tìm đâu ra cách trả lời cho nhẹm! Trái lại ta phải khen cái tài «bạt thiệp» của mấy bác ấy.

Trách là trách các bác lãnh phần giạy trẻ em, mà cũng còn nói bướn, vì ý rằng mình là thầy rồi nói trời nói đất chi, học trò cũng cái đầu xuống mà nghe. Vì vậy mà trong kỳ hạch yếu lược ở một huyện nọ vừa rồi, thấy nói có một thầy giáo nọ, cũng dân làng bẹp, khi hỏi học trò về thuốc phiện, thầy tính cờ hỏi:

— Thuốc phiện có ích không?

Học trò tất nhiên phải trả lời:

— Thưa không.

Nhưng thầy ấy nói quá, mấy bảo đến chấm trường thầy vẫn nằm queo bên nhà ông thông .. mà hút, ai lại không biết, nên thầy cũng gượng nói:

— Không ích sao người ta hút!

Lạc-nhân

LỄ PHÁT PHẦN THƯỞNG Ở TRƯỜNG LYCÉE YERSIN DALẠT

Lycée Yersin là trường mới lập, nên năm nay, ngày 28 Juin, sẽ làm lễ phát phần thưởng cho học sinh rất long trọng; có quan Toàn quyền Robin cùng bác sĩ Yersin đến dự.

Ngày lễ phát phần thưởng nầy cũng là ngày lễ thiết ra để mừng bác sĩ Yersin.

Tỉnh Tòa đã để mắt

Về việc «ơn trên không thấu đến dân»

Về việc giảm thuế ở huyện Thanh Chương (Nghệ-an) 2000$ mà lâu nay dư luận còn chú ý, thì nay thấy nhà chuyên trách đã để mắt.

Hôm vừa rồi, lúc sáng sớm, quan Tổng đốc An Tĩnh đã thân hành đến huyện Thanh Chương lấy cả tập hồ sơ về việc nầy xét lại.

Sang hôm 12 Juin, quan Công sứ Vinh lại lên đến Thanh quả, có đòi cả hào lý làng Thổ hào. Lúc về, ngài cũng có mang theo tập hồ sơ khá giày về để xét lại.

Trong các hồ sơ hẳn phải có:

a) Các tờ khai và lời khiếu nại của dân.

b) Tờ biên bản của quan Đại lý Thanh Quả ngày 9 Avril 1935 tại làng Thổ hào và tờ biên bản của quan đến Nam dân.

c) Việc quan đến Nam dân thừa lệnh quan Công sứ hiểu cáo tại đình làng Thổ hào trước mặt dân và quan huyện Thanh chương Ph. ng. Bích hôm 22 Avril 1935 hôm ấy theo lời quan huyện đối lại quan trên có trả lời: «Nhà nước giảm cho dân chứ không giảm cho ông điền công thổ, quan huyện đã thông đồng cùng tổng lý tư tiêu thì phải trả hết lại cho dân». Kết cục quan huyện phải khất dân đến ngày 28 4-35 sẽ trả hết (cũng trước mặt quan đến và dân).

d) Việc quan huyện trả tiền 197$ cho dân làng Thổ hào hôm 28-4-35 (Dân làm giấy chậm không thoái tả và số tiền ấy đồng dân đã làm giấy pay vào kỳ sưu năm 1935).

Việc đã đến nhà pháp luật thì thế nào trong lúc tra xét cũng không bỏ qua được mấy điều trên. Mong thay công lý sẽ ở bên cạnh nhà pháp luật luôn cho vụ nầy [illegible] mới êm đi được.

Dân nguyện

Kho chuyện.

Hôm 10-6, Nguyễn thị Luyện 50 tuổi quán làng Vân Cầu, tổng Vân Cầu, Bắc giang (Bắc kỳ), bị sát đánh chết một lượt cùng 2 người con, 1 đứa 26 tuổi (gái) và 1 đứa 22 tuổi (trai) trong lúc cày cấy.

Dân 2 làng Châu Phong, Hà Vy, thuộc phủ Từ Sơn, tỉnh Bắc ninh (Bắc kỳ) chuyên nghề nấu rượu lậu, nào quan trên bắt tu, nào ràng buộc mà họ như không, cứ nấu!

Lúng thế không làm sao cho họ đẹp nghề lậu», quan trên vừa rồi đã ra lệnh: một là hãy hoạt thân sắc cho làng, hai là triệt hạ nhà cửa, ba là cho quân lính về đóng ở làng, nếu không chừa tánh.

Cô Hoàng thị Nga con ông Tuần phủ hưu trí Hoàng huân Trung ở Bắc kỳ, vừa rồi đã thi đỗ tiến sĩ môn khoa học bên Pháp. Vậy cô là người đầu bà Annam đầu tiên đỗ tiến sĩ môn khoa học.

Kỳ họp hội đồng thành phố Saigon sáng năm 11 Juin vừa rồi, ông nghị tạo cộng Dương bạch Mai cả lộn với ông Cravotte về câu nói xỏ gan gì đó, làm ầm, suýt chút nữa bị Cô và Biện bắt ông Mai bỏ bót, nếu không có trạng sư Pinaud can thiệp.

Có 60, 70 mẫu ruộng mà kiếm không ra tiền thuế!

ĐEM ĐỒ VÀNG BÁN CÚNG KHÔNG AI MUA!

Làng Phú hiệp (tức Phú nhiêu, Mộ đức—Quảng-ngãi) các hào lý đương lo vụ thuế. Nguyên có bà Bá Thông, trên 60 tuổi, gia tài trên 60, 70 mẫu ruộng, hiện canh trồng tại bội hàng ấy gần 40 mẫu. Tới vụ thuế, tăng cho trùm địch đi thâu, thì bà bỏ nhà đi từ hồi đầu tháng, tìm mãi không được. Làng phải báo phủ và quan đến; quan phái binh về canh giữ nhà bà, và sức làng hội đồng bán ruộng cho đã bạc thuế. Phát mãi đã mấy ngày, mà không ai mua cả. Nay tìm được bà, bà nói không phải đi trốn, chỉ vì cho thiết mấy đồng bạc thuế, bèn định bỏ nhà cửa ruộng nương đi kiếm bạc mấy ngày rày mà không được, lại bị tên giữa đường, nên về trễ. Bà đương đem kiềng và xuyến vàng bán cho đã bạc thuế, mà chưa ai mua...

Nhà giàu còn thế, huống chi nhà nghèo!

Khổ nhân

Lời dân Phan-thiết — Hàm-thuận

Than phiền về Kiểm-lâm

Gần đây ở vùng Phan-thiết, Hàm-thuận đi dân cũng nghe người ta than phiền về sự phạt của sở Kiểm lâm quá nghiêm nhặt không đúng luật. Họ nói: như cũ Sài hồ, trong tableau không có thuế, dân quê đi đào trong núi 5, 6 ngày mới được 1 gánh, đem bán cho khách trú 1 gánh 0$50, mà gặp quan Kiểm lâm phạt đến 20$, không có tiền phạt thì bị tù và phát mất nhà; ai chặt một gánh tre chẻ, giá đáng 0$10, cũng bị phạt.

Bọn lâm hầm than (than củi, rèo, thợ bạc), có chịu thuế kiểm lâm đồng niên 15$, khi đem than ra chợ nào bán thì có thuế chợ. Vậy mà gặp thì quan Kiểm lâm cũng lấy than bỏ vào kho, và nói nhứt thứ tha cho không bắt người. Người đi đốt than tốn công đô ngày mà thành về không!

Ngày 10-6-35 ông Học Dư ở làng Phước môn, xuống Thông an (Hàm-thuận) lên làng Vĩnh hảo, mua 1 xe ngựa than (xe số 93), chở về, gặp quan Kiểm lâm bắt lấy giấy thuế than, lấy than chở về sở, dặn ngày mai ông Dư phải xuống sở. Ông Dư vâng lời, đến, quan đòi phạt 60$. Ông Dư không chịu, quan Kiểm lâm có đánh sao đó, ông Dư xuống tòa Sứ kêu, quan mời tha phạt.

Hiện ở tỉnh Bình thuận, nhân dân than phiền về sự phạt nghiêm khắc của sở Kiểm lâm. Ông Mot'e (chủ chợ Phan thiết) có kêu nài về sự bắt than vô lý kia, chưa biết quan trên xét xử ra sao.

B. P.

Chuyện vàng Thiên-Mụ

Soát nhà một người thợ bạc

Số Phật vàng và châu báu ở chùa Thiên-mụ lâu ngày bị kẻ trộm lấy khá nhiều, nhà chuyên trách vẫn đang điều tra tìm thủ phạm mà chưa ra manh mối.

Tối 18 Juin, lúc 7 giờ, ông Quản Thừa phủ, 1 người Tây sở Mật thám, 4 người lính cảnh sát tới soát nhà thợ Hoành (thợ bạc) số 125 đường Gia-long. Trong khi soát, lính mật thám bao vây bốn phía rất nghiêm.

Soát xong, các người kia về; một chốc sau, thấy 1 chiếc xe limousine tới bắt 2 vợ chồng người thợ bạc và người con trai về sở Mật thám giữ lại để xét hỏi. Ba người đó, đến chiều bữa sau mới được tha về. Sau đó có xét vài nhà thợ bạc khác nữa, song không tìm được gì.

P. V.

THƠ TÍN

Cùng ông Thái - quảng - Khiết Pharmacien Quinhơn

Được mandat 11$50 Ngài trả tiền báo và quảng-cáo, xin cảm ơn.

MỘT ÍT DẬT-SỬ CỦA CỤ SÀO-NAM
trong khoảng 20 năm ở ngoài

(Tiếp theo)

Con mắt tinh của quan Toàn quyền Sarraut

Lúc ấy Toàn quyền Đông dương là quan Sarraut, đối với đều yêu cầu trên, ngài chỉ căn cứ vào công pháp quốc tế, khuyên chánh phủ Quảng đông không nên dung chứa bọn cách mạng Việt nam chống với chánh phủ Pháp; bắt được đẳng ấy mà dẫn độ, ấy là tỏ tình thân thiện giữa 2 nước Trung—Pháp. Còn sự «mượn đường thiết lộ Điền — Việt», thì ngài cự tuyệt. Vì ngài là một tay ngoại giao lịch duyệt và hiểu rõ cuộc thế nước Tàu, biết rằng cái ngại Hồng Hiến của Viên thế Khải không vừng vàng gì, không lâu sẽ đổ sụp, không muốn giúp bọn quân phiệt mà gây mối ác cảm với Dân quốc Trung hoa cùng 4 trăm triệu dân họ, nên khước bẩm điều thỉnh cầu kia. Thế là cụ Sào Nam khỏi bị dẫn độ.

Giam một cách nghiêm mật đến 4 năm

Đã không phải đảng nghịch với Hồng Hiến đế chế, lại không muốn dẫn độ cho chánh phủ Pháp, thì thả người ta ra, việc gì lại giam mãi đến 4 năm (1913-1917), mà giam một cách rất nghiêm mật?

Sự mượn đường đem quân sang Vân nam, tuy đã bị khước, mà Long đã hứa với chánh phủ Pháp rằng không dung chứa đảng cách mạng Việt nam, nên một mặt tuyên ngôn rằng, có bắt được mấy người cách mạng Việt Nam đã hành hình rồi, hiện Quảng đông không còn có đảng ấy; một mặt khác, Viên còn nuôi chút hy vọng, toan để mối hàng mà đổi món lợi khác, nên mật truyền cho Long cứ giam kín không cho ai biết.

Cách giam nghiêm mật thế nào?

Nguyên lúc bắt cụ Sào và một người đồng chí nữa (người nầy cụ không nói tên), người kia thì giam ngay nơi Cảnh sát thự, còn cụ thì giam riêng một chỗ ở Quan Âm Sơn, dưới quyền giám thị của một đội quân tâm phúc của Long, toàn là người Vân nam, trừ một tên đầu bếp là Lưu-á Tam thường ngày đem cơm cho cụ là người Quảng đông mà thôi.

Đáng cực cười là quan quân trong đội lính ở Quan Âm Sơn, không biết cụ là người Việt nam, chỉ nhận là người Quảng đông (cụ có biết tiếng Quảng đông, mà người Tàu tỉnh nầy với tỉnh kia nói khác tiếng là thường), đảng của Trần quỳnh Minh nghịch với Long đó độc mà bị tội, bảo giam thì hay giam đấy thôi.

Lưu-á-Tam thành người bạn thân

Trong mấy năm bị giam trong ngục, không chỉ người Nam vắng tăm biệt tích, không được thấy bóng dạng ai, mà chính người Tàu

(Xem tiếp trang 3 cột 1)

Minh-Viên

TÌM CHÂN-LÝ

KHÔNG CÓ CHÂN-LÝ GIAI-CẤP VÀ CŨNG KHÔNG CÓ CHÂN-LÝ TRÊN HẾT THẢY GIAI-CẤP)

Ai ai cũng có thể tin rằng mình tìm được chân lý. Nhưng chưa từng ai lấy chân lý làm của riêng mình. Và những thế hệ về sau còn có một phần lớn trong cái đi sản ấy.

(SENEQUE)

Tìm chân lý là một vấn đề từ xưa đến nay làm cho nhân loại tốn biết bao công phu tri nào mà vẫn chưa thấy chỗ nào là chỗ chân lý. Một giai cấp xã hội nào chiếm được chính quyền trong một thời đại nào, tức thì đem văn chương, tư tưởng của mình gieo khắp trong thời đại ấy, cho những quan niệm, tư tưởng của mình là chân lý cả, mà gia ngay cho những quan niệm, tư tưởng của giai cấp khác là « ngụy ». Giai cấp nào cũng tự phụ là tuyệt đối hoàn toàn không còn ai mỹ thiện hơn nữa. Cái hiện tượng ấy đã làm cho nhiều người tin rằng « *ở trên đời chỉ có chân lý giai cấp mà thôi* ».

Nhưng cũng có kẻ rắn rỏi hơn, không nhận giai cấp chân lý. Họ nói *đã là chân lý thì chỉ có một không hai. Chân lý không bao giờ phân biệt giai cấp và ở trên hết thảy những giai cấp.*

«Rắn rỏi hơn» chớ không phải là hữu lý hơn, vì lẽ sẽ nói rõ sau này.

Nhận rằng có chân lý trên hết thảy các giai cấp, tức là tin cái chân lý tuyệt đối, mà quả quyết rằng chỉ có chân lý giai cấp mà thôi, tai không khác chi nhận rằng hễ có bao nhiêu giai cấp thì có bao nhiêu chân lý.

Lý thứ nhất dẫn ta đến chỗ tuyệt đối làm cho ta có thể nhận hết thảy những điều quyết định (affirmation) vì không cần phải đem so sánh với thực tế (réalité). Ví dụ, tôi nói : « Lịch sử là cái chương trình tiền định của đấng chúa tể vạn vật », « nghĩa vụ của phụ nữ là lo việc tề gia nội trợ ». Rồi tôi nói : « Lịch sử là công tác của nhân loại », « phụ nữ cũng được quyền tham gia xã hội như đàn ông ». Hai lẽ khác nhau. Chẳng phải khác mà còn phản trái nhau nữa. Trong hai lẽ đó phải có một lẽ đúng hơn. Thế nhưng, nếu tôi tin chân lý là tuyệt đối ở trên cả giai cấp thì tôi phải nhận hai lẽ trên đều đúng cả !

Lý thứ hai đem ta đến chỗ độc đoán (arbitraire) và lộn xộn (confusion) làm cho ta không dám quả quyết tin một điều gì mà đều hữu hai lẽ có thể có lý hơn, nay nhiều khi không có lý hơn mà chỉ phản trái lại. Ví dụ : Ở thời đại phong kiến, người ta nói, « nước là nước của vua ». Ở thời đại tư bản người ta nói : « nước là nước của dân ». Ở thời đại xã hội sau này, người ta sẽ nói : « Không có nước của ai hết, chỉ có xã hội loài người ». Như vậy nếu tin rằng có bao nhiêu giai cấp có bao nhiêu chân lý thì làm sao cho tôi quả quyết tin một lẽ nào, vì lẽ nào cũng là chân lý cả, lẽ nào cũng không hơn lẽ nào !

Cứ những lý bày giải đó, thì chân lý không ở trong một giai cấp hay trên hết thảy giai cấp, mà trên con đường đi tìm nó, từ xưa đến nay loài người *chỉ càng đi càng đến gần nó mà thôi*, chớ chưa bắt nó được đâu.

Thật vậy, nếu ta nhận lịch sử loài người là lịch sử tranh đấu của các giai cấp, thì ta phải nhận rằng giai cấp chiến thắng, khi nào cũng tiến bộ hơn giai cấp thất bại, chẳng những về phương diện vật chất mà còn về phương diện tinh thần nữa.

Mỗi giai cấp có mỗi tinh thần (conscience) riêng. Tinh thần của giai cấp tuống lợi, hay nói rõ hơn nữa giai cấp cuối cùng, khi nào cũng hoàn toàn hơn tinh thần của giai cấp thất bại hay là giai cấp trước.

Tinh thần của giai cấp phong kiến là tôn quân quyền, quan quyền, nam quyền, duy thần, mê tín.

Tinh thần của giai cấp tư bản là trọng tư bản, nam nữ bình quyền, phụng sự quốc gia, duy tâm, ích kỷ.

Tinh thần của giai cấp lao động, tuy mới phôi thai, song cũng đoán đại lược là vô giai cấp nhân loại, bình đẳng duy vật, vị tha.

So sánh tinh thần của ba giai cấp khác nhau, ta thấy tinh thần của giai cấp đến sau, khi nào cũng cao hơn tinh thần của giai cấp trước.

Nhưng nói rằng chân lý ở trong một giai cấp trong ba giai cấp đó, thì không đúng, dầu giai cấp lao động cũng vậy. *trừ phi lúc người lạm dụng chữ chân lý để kích thích, phần khởi một hạng người không có « óc hoài nghi của khoa học », không có biết con đường tiến hóa bó cùng của loài người, hạng người có một cái não hẹp (esprit borné)*

Vậy ta phải nhận rằng giai cấp cuối cùng là *gần chân lý hơn*, trong lúc chưa thấy được chân lý thì đến đâu nói đấy, chắc gì sau này không có cái hoàn thiện hơn nữa. Vội gì phải phô là chân lý, để những người sau, mấy thế kỷ về sau, họ sẽ ngó lại ta mà cười gằn.

« Mấy anh trưởng mấy anh đã biết được chân lý rồi ư ? »

SƠN-TRÀ

THUỐC SÁU ÂN RĂNG
Hiệu THÔNG-HOẠT QUẢNG-TÍ
Giá 0$14
Rất thần hiệu

TRƯỜNG THƯƠNG-MẠI THIỆT HÀNH Ở ĐÀ-NẴNG

Chuyên môn dạy :

1°) *Toán Bút* (Comptabilité), 4 tháng, mỗi tháng 4p00.
2°) *Đánh máy chữ mười ngón tay* (Dactylographie), 4 tháng, mỗi tháng 4p00.
3°) *Viết chữ tắt* (Sténographie) 4 tháng, mỗi tháng 4p00
4°) *Tiếng Pháp* (Français) mỗi tháng 4p00.
5°) *Các thứ toán* (Mathématiques), mỗi tháng 4p00.

— Học ban ngày, hay ban đêm, cùng một giá tiền.
— Tiền học trả trước hoàn toàn.
— Trường không nghỉ Vacances.
— Ba môn học kể đầu, học sinh nào thi đậu, bổn trường phát bằng cấp, có quan Sở Tourane, và quan Chánh phòng Thương-mại ký chứng.
— Đơn xin học, theo lệ nhà nước, xin gởi cho chủ trường :

M. Paul NGUYỄN VĂN CHẤT
«Tốt nghiệp trường Cao-Đẳng Đông-Pháp»
DIRECTEUR de l'Ecole Pratique de Commerce à TOURANE

Sản vật ở Quảng-Nam

Quảng-Nam có mấy thứ rằy :

1°/ Tiêu, 2 / Cau, 3 / Chè, 4°/ Quế, 5°/ Sắn, 6°/ Đường, 7°/ Bắp, 8 / Đậu phộng.

Tám thứ nầy trong cõi Đông-Pháp ta nơi nào cũng rất dùng. Song xưa nay các nhà buôn ở Hanoi, Saigon, mua đi bán lại với Khách trú, chồng chất trăm bấy lớp lời vì không mua được tại gốc.

Vả lại phần nhiều nhà buôn không biết tỉnh nào có sản vật gì, hoặc là rẩy ai mua gì ở đâu đi lại cũng bị Khách trú thao túng. Nay chúng tôi đứng ra làm môi giới cho bà con trong 5 xứ : (Bắc-kỳ, Nam-kỳ, Ai-lao, và Cao-mên) thật là một việc mới có của người Nam ta.

Vậy bà con ta mua buôn sỉ hoặc lẻ nhiều ít ít, chúng tôi cũng vui lòng tiếp rước và hết sức giữ gìn cẩn thận. Khi nào muốn biết giá thứ gì, xin viết thư hỏi :

M. ĐẶNG-THỤC
Maison Thanh Phong
Annam

TAM KỲ

COURS DE VACANCES
(Chuyên dạy Pháp Văn và Toán Pháp)
Institution Phú-Xuân
Đường Gia-Hội (HUẾ)
Ban Cao-đẳng Tiểu học (từ lớp thi Concours d'admission đến lớp thi Diplôme, 2e session)
Ban Tiểu học (từ lớp Năm đến lớp Nhứt)
MỞ NGÀY 1er JUILLET
Trong các kỳ thi năm nay (1935)
1/ *Thi Yếu-lược* (C. E. E. I.) đi 31, đậu 29 (có một trò đậu đầu: trò ĐẶNG BIÊN)
2) *Thi Tiểu học* (C. E. P. F. I.) đi 82, đậu 53 (có một trò đậu nhì: trò PHẠM-VĂN-KỲ)
3) *Thi Thành-chung* (D. E. P. S. F. I) đi 20, đậu 8
(Lần đầu, có học trò đi thi Thành-chung, mà đã được một thành tích rất vẻ vang)

Việc đào mương ở Tuy-hòa

Hạt Tuy-hòa (Phú-yên), từ khi có nước dẫn thủy, những ruộng hằng được nhờ thủy lợi, mà ruộng sâu lại bị ảng thủy. Quan phủ Tuy hòa có trù hoạch phương pháp đào mương :

1° Mỗi người dân phải ứng công làm sân tư ích 4 ngày.

2° Mỗi mẫu điền phải nạp 0$20, một mẫu thổ 0$05.

Số bổ góp tổng Hòa mỹ và tổng Hòa lạc hơn 4.000$ hiện thâu được gần 3000$, công việc đương tấn phát.

Về mặt đốc hành thì quan phủ thân hành đốc sức, lại thêm quan Lãnh binh đem binh tập đến ở các làng đốc bức làm mương con, trống mõ inh ỏi, kêu la dồi bát, cả ngày và đêm, rất là huyên náo, còn nhân dân kêu van, người than thở.

Hiện tình dân Tuy hòa đương ở trong hoàn cảnh khốn khổ, gạo lúa rẻ, nhân công cao, ruộng thiếu người cày, lúa không người gặt, cái tình cảnh ngay ngáy ấy (có đăng Tiếng dân số 727 ra ngày 19 9-34), tưởng quan trên đã hiểu thấu. Năm nay lại thêm cái nạn chuột họ, mùa màng mất lúa gạo rẻ, mà thuế đinh, điền phụ nạp lại tăng 15%, nhân dân quanh năm khổ cực, ăn nhịn bán hết hoa lợi mà không đủ nạp thuế. Giả dì việc đạc điền cũng tiếp đến, lo chạy đã hết lơi, nay thêm ứng công làm mương con (arrosoirs), dì xâu tư ích, đào mương rút, lại còn chạy tiền góp nữa, khó nhọc mọi bề. «Trăm đau cũng đỡ đau tâm», cái sắc phạm đâu trong cảnh ngộ khuấn bức nầy, cơm-thì giờ dân mà lo đường sinh hoạt ?

Vì thế nên dân phải kêu van đến quan trên, mong nhờ nhà nước trợ cấp, họa may hoãn sự góp tiền để lo nộp sưu thuế. Sự kêu van ấy cũng như trẻ con đói khổ phải kêu van cha mẹ cho ăn và nương đỡ, chớ không có ý gì lạ ; thế mà quan trên không rộng lượng xét lẽ tình lại viện điều kia lẽ nọ mà bắt tội dân, như điền hộ làng Hội cư kêu van không góp tiền về khoản làm mương rút, quan phủ bắt phạt người đầu đơn là Lê tấn Ích ; lý trưởng Lê xuân Đào vô can mà cũng bị thân triện bộ.

Việc đào mương rút ở hạt Tuy hòa cũng là một việc ích lợi cần kíp phải làm ;

1°) Vì ruộng ảng thủy bỏ hoang, dân chịu thiệt hại bởi thuế đã lâu.

2) Vì ngân sách Trung kỳ đã dự trù ngạch thuế sẽ tăng lên. Nếu mương rút và đạc điền chưa rồi thì ngạch thuế chưa tăng, trình hạn phải làm gấp, nên quan trên phải trù phương pháp tấn hành cho chóng. Chức trách hành chánh cấp công là lệ thường, nhưng cần phòng thế nào cho khỏi cái tệ những của kẻ thừa hành

Dây xin lấy lẽ công bình mà nói : Nhà nước làm đẫn thủy nhập điền là ích lợi cho dân và nước, nhưng muốn được hưởng lợi thì trước phải trừ hại. Ruộng đất Tuy hòa bị ảng thủy, thì việc làm mương rút, trách nhiệm thuộc nhà nước chung trong cuộc dẫn thủy, chớ không phải trách nhiệm riêng dân nghèo, nghĩa là nhà nước giúp lòng giúp dân, đã bỉ sinh hơn 3 triệu bạc làm cuộc dẫn thủy, nay nước ấy làm hại cho phần nhiều ruộng dân, phải làm mương rút nước ấy ra, cuộc dẫn thủy mới hoàn toàn thành công

Kỳ hội đồng kinh tế vừa rồi (14 12-34), có ông nghị yêu nầu đem số tiền chính phủ đã định xuất ngân sách công thái 5 triệu đồng bạc (5.000 s10$), phụ cấp về việc dẫn thủy nhập điền và các công tác ở Trung kỳ... Vậy xin trích 6% trong số bạc ấy là 3 vạn (30.000 $) chi về việc làm mương rút nầy cho công cuộc dẫn thủy Phú yên được thành công mỹ mãn, chắc là hưởng lợi lợi trước các công tác mới khỉ hành mà nhân dân không có lời oán thán. Mong cảnh phú sơt, đến nỗi khổ của dân

Dân

BỔ TRẺ CON
KIỆN NHI

Thuốc nầy chuyên bổ cho trẻ con, những trẻ bị chứng cam mòn lâu ngày không lớn, hèm ăn, bụng to, chân khẳng, có gân xanh ở mặt, gia bằng tóc sưa, dùng thuốc nầy độ 3 chai là thấy bảo mập khác thường. Trẻ nào mới ốm giậy, bất cứ bị bệnh gì đã khỏi rồi, hãy mua thuốc nầy cho trẻ dùng vì chất thuốc có thể làm tiêu diệt cội rễ của bịnh cũ và làm cho trẻ ăn chơi chóng lớn.

Mỗi ve 1$20

Mua buôn, hỏi đại lý gần nơi :
SINH-HUY DƯỢC ĐIỂM
59 phố La-ga — VINH
Đại lý HUỆ VĂN-HÒA
87 Paul Bert

Chính-Phủ Đông-Pháp

CUỘC XỔ SỐ ĐÔNG-PHÁP

600.000 vé 1$00
Số trúng : 800.000$

NHỮNG SỐ TRÚNG LÀ :

1 số	100.000$
1 số	50 000
1 số	20.000
5 số	10.000
20 số	1.000
40 số	500
100 số	100
1200 số	25

Giá mỗi vé : 1$

HÃY NÊN MUA MÀ CẦU MAY
Ngày xổ số : 31 JUILLET 1935.

Ai đã mắc phải bệnh ho ?

Như vì cảm mà ho,
vì làm việc nhiều, lo nghĩ mệt mà ho,
vì chơi bời quá độ, tửu sắc không chừng mà ho,
vì thức đêm mất nhọc mà ho,
vì phiền não buồn bực mà ho,
vì trong mình yếu ớm mà ho,
Hoặc vì cớ gì khác mà đã mắc phải bệnh ho,

DÙ MỚI MẮC HAY ĐÃ LÂU NĂM
Muốn mau khỏi bệnh đều nên dùng

HÓA ĐÀM CHỈ KHÁI
Hiệu CHỮ THỌ

Là một thứ thuốc trị ho, tiêu đàm, và bổ phổi đã nổi tiếng lịch sự tâm tân nay. Hỏi tại các nhà Đại-lý Thuốc chữ THỌ, Dầu chữ THỌ, Dầu TỨ QUÍ.
Thứ tán một bao0$10 Thứ hoàn ve lớn 0$60 ve nhỏ 0$30
Nhà thuốc VĨNH-THỌ — TOURANE

BỎ QUA RẤT UỔNG
Một cuộc thi giúp vui cho các bạn KHUYNH-DIỆP ở khắp trong cỏi Đông Pháp.

Huế Quinhọn 884 7 31 0915
Yujbukfub Picmiđyeh Lismirbul Ômasica
CAONGHIA

Xem kỹ mấy hàng chữ ở khoảng trên này, giải nghĩa cho rõ ràng, phân minh, cho có thứ tự, rồi gởi về cho hiệu :
KHUYNH DIỆP — HUẾ
Sẽ được hiệu KHUYNH DIỆP biếu một món quà (món nào ít nhứt cũng đáng giá 0$50). Hạng nhận bài :
Trung-Kỳ : đến 31 Juillet 1935 hết,
Bắc-Kỳ, Nam-Kỳ, Dalat, Kontum, Banmethuot và Djiring : 15 Août
Lào và Cao-Man : 31 Août.

Xin nhớ để trên bì thơ dự cuộc thi của hiệu KHUYNH-DIỆP

Cuộc thi vẻ hình Affiche

Hãng savon VIỆT-NAM mở cuộc thi vẻ hình một người đờn bà VIỆT-NAM đứng mời mua savon VIỆT-NAM (dưng savon hoặc chỉ miếng savon). Một người đờn bà giống hơi hình mỹ-nử trong miếng savon VIỆT-NAM, vẻ ba màu.

Giải thưởng hạng nhứt : 50$00
hạng nhì : 20$00
hạng ba : 10$00

Hình chơn dung cho đẹp, cách đứng cho dịu dàng, y phục cho đàng hoàn.

Hình vẻ trong giấy, dessin bề cao 42cm, bề ngang 28cm.

Cuộc thi nầy kể từ ngày 1er Juin thâu đến 15 Juillet 1935 thì dứt.

Hình vẻ gởi thẳng cho hãng savon VIỆT-NAM ở CHỢ-LỚN

Từ Nam chí Bắc

SỐ NGƯỜI CHỮA KHỎI BỆNH LẬU TRONG NĂM 1935

Những bệnh vì cách liên lạc dưng, mà sinh ra, mỗi năm một tăng lên rất nhiều. Tuật là một điều đáng lo !!
Nhưng y-học nước nhà còn, bổn phận nhà Lang chúng tôi là phải tìm cách bài trừ cho tuyệt hạn những bệnh có thể đi hại về sau ấy. Qua năm 1 Từ đầu năm đến giờ, theo chỗ chúng tôi biết, số người mắc bệnh lậu, chữa khỏi rất nhiều, đó cũng là nhờ ở Thuốc năm 1935 mà chúng tôi đã công nghiên cứu đã lâu mới phát minh ra để chữa chạy hiệu thời rất thần hiệu.
Thứ thuốc nầy rất hoàn toàn và thích hợp cho những người mắc bệnh. Bất cứ kinh niên hay mới mắc, bất kể trẻ hoặc già mà Nhọc hay nặng thế nào, dùng đến thuốc NĂM 1935 là công hiệu trong bốn tiếng đồng hồ, khỏi đêm đêm, không hại sức khỏe mà tất cả đường sinh dục. Đàn bà có thai dùng cũng được (Giá 0$60) Nói cả quyết rằng Hết năm nay, số người mắc bệnh lậu sẽ còn rất ít, nếu ai chưa biết đến thuốc năm 1935 mà dùng
CHÚ Ý !! Bịnh Lậu và Giang-Mai khi tiến thời kỳ sắp khỏi, mà không uống thuốc TUYỆT TRÙNG thì thế nào cũng không khỏi hẳn được. Mới khi thức đêm khuya, ăn thức gì độc, bệnh lại tái phát, nước tiểu khi trong, khi đục, có vẩn (filaments), nhơi nhớt như kiến đụt ở trong, bắp thịt giựt, đau lưng, mộng tinh, ăn ngủ không điều hòa, khắp thân thể ngứa ngáy nổi nhiều mụn đỏ và ngứa. Như thế là chưa được tuyệt nọc, đói cho được thuốc số 12 TUYỆT TRÙNG LẬU GIANG (giá 0 60) và số 22 BỔ NGŨ TẠNG TRỪ LÂM (giá 1$00) của LÊ-HUY-PHÁCH HANOI thì chẳng những tiệt nọc bệnh mà thân thể lại còn được tráng kiện hơn xưa.

LÊ-HUY-PHÁCH — 12, ROUTE SINH-TỪ, — HANOI (Tonkin)

ĐẠI LÝ CÁC NƠI. — Haiphong : Nam Tân, 82 Bonnal. Namđinh : Việt Long, 28 rue des Champeaux (trên trường học bắc cũ). Vinh : Sinh Huy dược điểm, 59 Rue de la Gare Huế : Văn Hóa, 87, Paul Bert. Quinhơn : Trần văn Thắng, avenue Khai Định. Phanthiết Lê thành Hưng, rue Gialong. Saigon : Dương thị Khuyến, 109, Rue d'Espagne.

CÂN NHIỀU ĐẠI LÝ KHẮP ĐÔNG PHÁP

DRAGÉES MEDI antiblennorragiques
Thuốc trị bệnh Lậu, Lậu nhiệt, Đái ra mủ — Mới mắc hay lâu năm — không hại thận — không hại đường sinh dục
PHARMACIE PHAM-DOAN-DIEM TOURANE
« Ở Nam-kỳ có trữ bán tại Grande Pharmacie de France 84-90, Rue d'Ormay SAIGON »

https://tieulun.hopto.org

Sữa
NESTLÉ
HIỆU CON CHIM

SỨC KHOẺ CỦA TRẺ CON
NHIỀU CHẤT BỔ

Bao thầu cho Chính-phủ Pháp

Độc quyền bán cho các nhà thương, các nhà hộ-sinh các nhà thương binh và các trường học (Lycées) ở **Khắp Đông-Dương**

Cụ Sào-Nam

(Tiếp theo trang 1)

cũng không có người nào quen biết. Duy Á-Tam, một người hay đem cơm (người Quảng đông) mà cụ có biết tiếng Quảng đông nhiều ít, lẻ tự nhiên là 2 người nói với nhau được một đôi chuyện.

Á Tam dốt không biết chữ, mỗi bữa ăn cụ hay nói chuyện Tàu mà cụ xem báo lúc chưa bị giam. Á Tam nghe vui vui, từ do bề được tờ báo nào, đến khi đem cơm là mang vào nhờ cụ kể chuyện cho nghe, nhờ thế mà cụ được biết tin ngoài nhiều ít để khuây buồn.

Chén rượu rất quí báu trong ngục và vật uống rượu

Cụ bình sanh tánh người ưa hoạt động nay bị giam một xó tối, tấm lòng uất muộn không nơi cũng rỏ; bài thuốc dùng để giải cơn uất muộn ấy, chỉ có viết sách và ngâm thi (có viết được 5, 7 bản sách trong lúc giam ngục ấy, sau có in báo, đến khi về nước mới mất. Thế là sống được là nhờ có chuyện viết sách ấy). Nhân quen Á-Tam, thềnh thoảng y đem cho được một chén rượu, thôi bữa tiệc ấy khoái thích vô cùng! Kể sự sướng trên đời không có gì hơn chén rượu ấy, mà vật nhắm rượu tức là thi văn trong bụng tuông ra muốn mấy cũng sẵn.

Cụ có 2 bài thi:

I

Vẫn là hào kiệt vẫn phong lưu,
Chạy mỏi chưn thì hãy ở tù.
Đã khách không nhà trong bốn biển,
Lại người có tội giữa năm châu.
Bỏ tay ôm chặt hồ kinh tế,
Mở miệng cười tan cuộc oán thù.
Thân ấy vẫn còn, còn sự nghiệp,
Dẫu bao nguy hiểm, sá gì đâu.

II

Nếu chết phăng đi cái cũng hay,
Còn ta, ta lại tính sao đây?
Trời đâu có ngục chôn thần thánh,
Đất hả không đường rưổi gió mây?
Tát cạn bể đông chìu tức lưởi,
Phá tan rừng bắc vẫy đôi tay.
Anh em ai nấy xin thêm gắng,
Công nghiệp ngàn thu há một ngày?

Nhịn đói 7 ngày

Làm nhà lãnh tụ cách mạng, trèo núi vượt biển, lưu lạc quê người, trăm việc thất bại, lại làm một tên tù xứ khác, đêm nằm nghĩ bụng, không còn có thú sanh nhân chút nào. Đầu tiên tưởng Long bắt lầm rồi tha, nên đành vậy; sau non một năm mà Long không tha ra, một độ cơn buồn đến nơi, cụ không ăn luôn 7 ngày, Lưu Á Tam khuyên đồ gì cũng không nghe, nhứt định chết một cái cho khỏe.

Đến ngày thứ 7, Lưu Á Tam có được tờ báo, trong có cái tin trận Âu chiến đã nổi, mà tin ấy ở Quảng đông cũng sôi nổi khác thường. Á Tam đem cơm và mang luôn tờ báo có tin Âu chiến vào cho cụ xem.

Không ăn đã 7 ngày, cụ vẫn nằm queo không muốn cụ cựa. Nhưng Á Tam vào gần vỗi «giậy! ông giậy! có tin Âu châu có trận giặc đánh nhau lớ! tờ báo đây!»

Thoạt nghe nói Âu châu có trận đánh nhau, cụ tức khắc ngồi giậy, cầm tờ báo xem thấy mấy chữ to: «ÂU CHÂU CHIẾN VẬN KHỞI HỶ»

歐洲戰運起矣

tỏ vẻ vui cười như người thường không nhịn đói vậy. Thế là cái tin Âu chiến đuổi hồn con ma buồn ra khỏi mình cụ mà cụ từ đó bắt đầu ăn cơm lại, thềnh thoảng Á Tam lại mang báo cho cụ xem, kéo cái sống đến ngày Long tễ Quang bị đuổi chạy bỏ Quảng đông, cụ mới ra ngục.

M. V.

(Kỳ sau sẽ tiếp)

XỔ SỐ QUỐC-TRÁI

lần thứ 53 tại Hanoi

Ngày 1er Juin 1933

Những số sau này trúng 100$0

(Tiếp theo)

73 218	77 490	82 452	86 961	92 630
73 415	77 509	82 510	86 981	92 797
73 463	77 590	82 598	86 985	92 862
73 768	77 668	82 803	87 219	93 033
73 863	77 803	82 820	87 256	93 071
73 928	77 981	82 829	87 317	93 129
73 947	78 038	83 029	87 339	93 195
73 980	78 127	83 030	87 344	93 204
74 021	78 232	83 047	87 549	93 455
74 140	78 321	83 057	88 107	93 470
74 217	78 410	83 166	88 139	93 511
74 282	78 441	83 194	88 213	93 546
74 316	78 841	83 219	88 254	93 583
75 227	79 071	83 412	88 768	93 678
75 278	79 236	83 591	88 790	93 798
75 398	79 244	83 639	88 831	93 813
75 952	79 398	83 852	88 894	94 126
76 018	79 457	83 966	89 034	94 167
76 072	79 623	84 132	89 333	94 340
76 085	79 760	84 457	89 478	94 407
76 119	79 767	84 508	89 489	94 496
76 183	79 991	84 701	89 750	94 523
76 184	79 951	84 807	90 172	94 611
76 217	79 983	84 818	90 181	94 723
76 307	80 034	85 024	90 293	94 786
76 374	80 035	85 060	90 626	94 817
76 376	80 138	85 137	90 741	94 991
76 525	80 282	85 341	90 927	95 051
76 604	80 455	85 376	91 406	95 253
76 700	80 908	85 536	91 422	95 297
76 708	80 963	85 707	91 464	95 398
76 784	81 250	85 793	91 638	95 490
76 789	81 428	85 914	91 938	95 607
76 859	81 574	85 973	92 165	95 625
77 006	81 699	85 999	92 197	95 696
77 037	81 890	86 126	92 318	95 740
77 239	81 907	86 180	92 323	95 798
77 255	81 960	86 317	92 494	96 280
77 306	82 212	86 785	92 532	96 300
77 418	82 294	86 875	92 619	96 393

(Còn nữa)

Giúp nạn dân miền Bắc Trung kỳ

Số bạc của Hội Trung ương Cứu tế ở Huế đã thâu được:

(Tiếp theo)

Số trước: 80.658$45
Souscriptions recueillies à Kompong-Cham (Cambodge) 60,60
Souscriptions recueillies parmi les fonctionnaires de la subdivision territoriale des T. P. à Vinh 100,10
Souscriptions faites au 1er Régiment des Tirailleurs Tonkinois à Hanoi 16,95

Cộng: 80.836$10

(Còn nữa)

Tôi thương vợ tôi

Vợ tôi mỗi lần có thai, là mỗi lần tôi lo sợ khấp phòng, là vì vợ tôi yếu đuối, lại mỗi lần đẻ là mỗi lần khó, lâu lắm, đau đớn lắm. Từ ngày cho vợ tôi uống thuốc DƯỠNG-THAI hiệu NHÀNH-MAI, chỉ uống có hai vo, vợ tôi sanh đẻ một cách dễ dàng mau lẹ. Lúc đẻ, đứa nhỏ sanh ra rất khỏe vợ tôi không hay. Vì thuốc nầy có tài làm cho tử cung trơn và nở, nên sanh đẻ rất mau. Đứa nhỏ sanh ra được tốt tươi, không đo nặc. Hoặc lúc có thai, người yếu ớt, tay chưn mỏi mệt, bụng trắng, thai nôi, đau lưng, rang tức, hoặc thai động, hoặc hay ọa mửa, ăn uống không ngon. Hoặc trệ thai, hoặc có huyết dư, uống thuốc nầy hiệu nghiệm như thần. Uống một hai vo là đẻ, mỗi vo giá 1p.00.

Có bán nơi Viễn-Đệ tỉ quan độ ta ở Huế, và các chỗ bán thuốc Nhành-Mai có bán. Muốn sỉ đi nơi nhà thuốc NHÀNH-MAI 208 Paul Blanchy SAIGON.

THUỐC TRỊ

Đau Răng

hiệu NHÀNH-MAI (hay vô song) giá mỗi vo 0p.20. Thuốc nầy trị nhức răng, sưng răng, hoặc răng ra mủ, đau nhức, đăng thuốc nầy, thấm vào, hết nhức tức thời, hoặc răng ra máu, thuốc nầy thấm máu lập tức và hết nhức một cách rất mau lẹ. Giá mỗi vo 0p.20.

Có trữ bán nơi Viễn Đệ tỉ quan độ ta ở Huế, và các chỗ bán thuốc Nhành-Mai có bán. Muốn sỉ đi nơi nhà thuốc NHÀNH-MAI 208 Paul Blanchy SAIGON.

五大害

1° Bệnh thuốc phiện. Dùng thuốc nầy bỏ rất êm đềm, song nói cho biết hút ngày mấy bữa, mỗi bữa mấy phân, xái ăn mấy mượt. Thuốc viên và nước uống thơm ngon, ngọt. Nghiện nhẹ 2$ 3$ nặng 5$ 6$ là khỏi.

2° Bệnh xán (Bạch thốn trùng). Mỗi lần 1$. Trừ tuyệt bệnh xán.

3° Đau mắt màng mộng. Thuốc mới phát minh, mỗi lọ 1$ Mắt toét 0$50.

4° Bệnh giang mai. Thuốc nước và viên Nhẹ 3$ 4$ Nặng 5$ 6$ khỏi hẳn.

5° Bệnh lậu. Thuốc nước mỗi chai 2$. Nặng hai chai là khỏi.

Nguyên sử tôi thương hạng thông phán

TRẦN ĐỨC-CẢNH

57 Đình-Tân Nam-Định (Tonkin)

THUỐC OKASA

NGƯỜI GIÀ HÓA TRẺ

Có nhiều người vì bổ hạch yếu đuối thành ra lầm khí bị *liệt dương*, trong mình thấy suy nhược buồn bã, da thịt mềm mỏng co rắn, Những người đó, đàn ông hay đàn bà, có thể chỉ trong vài tuần lễ lại khoẻ mạnh như trước, lại trẻ ra nữa.

Muốn vậy thì thế nào cuối phải dùng thuốc có chất *hormone* thật tốt, chế rất kỹ lưỡng theo các cách mới vừa vệ sinh vừa cẩn thận, Thuốc có *hormone*, hiệu OKASA, pha thiết khéo, chế theo cách riêng của ông lương y LAHUSEN tìm ra, bao giờ cách chế cách pha cuối coi sóc rất cẩn thận, thật không thuốc *hormone* nào bằng, vì vậy các ông thầy thuốc hay khuyên uống thuốc nầy lắm. (OKASA đã chữa khỏi nhiều người mà các thuốc khác không chữa nổi). Muốn được gửi biếu sách in có vẽ ảnh nói về thân thể và các thứ bịnh, xin gởi thơ hỏi tại "Laboratoires OKASA, 9, Faubourg Saint-Honoré, PARIS, Serv. 19". OKASA "Bạc" cho đàn ông, "Vàng" cho đờn bà, bán tại tất cả các hiệu bào chế,

Ở Huế: F. Imbert, Pharmacie Centrale de l'Indochine

Tổng trạm: Grande Pharmacie Principale NGUYỄN-TAO *Rue Jules Ferry*

THUỐC TRỊ BA CHỨNG ĐAU BỤNG KHÁC NHAU:

DẠ-DÀY, PHÒNG-TÍCH, KINH-NIÊN

Đau tức giữa ngực, lại chát quơ sau vai, rồi đau lần xuống ngang thắt lưng; ợ hơi lên cổ, có khi ợ cả ra nước chua; có khi đau quá nôn cả đồ ăn ra nữa, hễ ợ hơi hay đánh trung tiện thì đỡ; đau như thế gọi là *đau dạ dày* (đau bao tử).

Đau bụng trên hay bụng dưới, cơn đau rất dữ dội; đau độ nửa hay một ngày thì đỡ; cách mấy ngày hoặc một tháng đau một lần; đau như thế gọi là *đau bụng kinh niên*.

Đau chói chói bụng dưới, có khi tức suốt xuống hạ nang, một đôi khi ợ hơi lên cổ, ngày đau ngày không; ngày muốn ăn, ngày không muốn ăn, lơ lửng thất thường; sắc mặt vàng vọt, hay bằng hoa, đo bụng dày bí bịch; đau như thế gọi là *đau bụng phòng tích*.

Ai mắc phải, hãy viết thư kể chứng bệnh thật rõ gởi cho bản hiệu, sẽ gởi thuốc bằng cách lãnh hóa giao ngân.

Thư từ và mandat đề:

NGUYỄN-NGỌC-AM, chủ hiệu: DIỆU-NGUYÊN ĐẠI DƯỢC PHÒNG
126 hàng Bông (cửa quyền) HANOI

Đại-lý: SINH-HUY 69 Rue de la Gare — *VINH*. QUAN-HẢI 87 Rue Paul Bert *HUẾ*. NAMNAM marché *DALAT*. MINH-NGUYỆT Rue Gia-Long *PHAN-THIẾT*.

20 điếu thuốc

CIGARETTES «COFAT»

Quí vị nào hút thuốc «COFAT» chẳng nên quên rằng hãng BOY-LANDRY đổi mười một bao không thuốc «COFAT» một gói nguyên hai chục điếu «COFAT». Hay là đem đến những chỗ sau đây:

Ở HUẾ: Etablissements MORIN FRÈRES
Ở TOURANE: J. CUÉNIN

Dùng sữa
"LE GOSSE"

Sữa «LE GOSSE» rất bổ cho tất cả mọi người: có nhiều chất kem (Crème) rất tinh khiết.

Bao thầu cho Nhà - nước năm 1932-1933

Lycées, Collèges, Maternités, Ecoles, Institut de Puériculture etc... à Saigon

Có bán trong các tiệm tạp-hóa ở Đông-Pháp.

HIỆU GIẤY XANH: *Giá mỗi hộp* ..... 0$30

Đại lý:

ÉTABLISSEMENTS MORIN FRÈRES
HUE — TOURANE — QUINHON

NGƯỜI ANH HỌ C...

Tác giả: COLLETTE YVER

39 GIANG HẠ Dịch ra...

Ông chú trọng nhất là về phần tinh thần của họ: Ông thương cả mọi người, nào già, nào trẻ đàn ông đàn bà, vì chúng đã hết lòng giúp ông. Anh em Á lịch-bá thì khác. Đám người kia đối với họ chỉ là những bộ máy sống và họ cần phải ở cho công bình là đủ. Vậy mà bữa nay chính Sơn-miên lại lảnh phần nói với chúng đang cai phút cảm động nầy. Nếu ông Mạc tịnh-đơn mà ra nói thì ông sẽ có biết bao nhiêu chuyện! Lòng ông chứa đầy kia mà. Ông sẽ thừa cơ hội mà nói những lời cảm động vô cùng. Nhưng không, ông không thể nói. Chúng không nghĩ đến ông, chúng chỉ nghĩ đến anh em Á tịch bá kia mà. Thật vậy, dọng nói của Sơn-miên đương rỉ rỉ ở dưới lầu. Cha con ông Mạc-tịnh đơn lóng tai nghe, nương chỉ nghe được mấy tiếng:

«Đối với những việc cần phải làm sau, những việc chúng tôi đã làm có thấm vào đâu...những nhà cho công nhân ở... sự thạnh vượng của xưởng máy... các người làm việc mà chúng tôi đặt cả hy vọng...»

Lại một tràng vỗ tay khác, rồi tiếng la, tiếng tung hô... làm cho cha con ông Mạc-tịnh đơn biết rằng bài diễn văn của Sơn-miên đã hết. Nhưng Anh em Á-lịch bá nói một lời gì đó rồi nghe đám chúng tung hô: «Mạc-tịnh-đơn vạn tuế».

Ông Xã viên hỏi con:

— Chúng ta cần phải ra mặt không?

— Con tưởng phải ra, vì nếu không thì họ sẽ bảo rằng chúng ta thấy anh em họ được chúng hâm hộ mà chúng ta không bằng lòng.

Khi đám chúng trông thấy cha con ông Mạc-tịnh-đơn đứng trên thềm, phía sau có bà Mạc-tịnh-đơn, thì họ lại tung hô mấy ông chủ cũ. Bà Mạc-tịnh-đơn nói:

— Tội nghiệp cho họ quá!

Ái-ly nói:

— Đương lúc đầu óc bị kích thích như vậy, thì chúng ta có thể để con chó Bô-Bi của Tề thi trên cửa sổ, chúng cũng sẽ tung hô: «Bô-bi vạn tuế!»

Ông Mạc-tịnh-đơn ra dấu bảo người làm vườn đến để ông truyền lệnh. Ông cho phép các thợ thuyền dạo chơi trong vườn cả buổi sáng. Người làm vườn coi bộ không bằng lòng, nhưng cũng phải vâng lệnh. Đám người kia được lệnh của ông chủ bèn tràn vào các đường đi. Sơn miên và Lai đích bước xuống đi xen vào đám thợ thuyền. Ông Mạc-tịnh-đơn than với Ái ly:

— Chúng ta không đủ kể vào đâu nữa!

PHẦN THỨ NĂM

Nàng Tề thi sinh hạ được một đứa con trai rất to. Khi người ta đương lấy vải bao lấy đứa nhỏ nàng vẫn giữ tánh khoái hoạt ngày thường nhìn con mà nói:

— Trời ơi! nó đống Chu-chu quá. Có lẽ vì khi chú nó ở Lục điện tôi đã ngó chú nó nhiều quá.

Bà Mạc-tịnh đơn vừa cười vừa nói với nàng dâu:

— Mụ Tề nầy cũng vẫn là mụ Tề thi ngày trước.

— Ai nấy cũng đều nhìn đứa bé. Mà thật nó có cặp mắt xanh như Bi lập. Thiếu lan ở gần bên giường ôm lấy đứa bé mà hun.

Ái-ly đương hưởng một cái hạnh phúc sâu xa huyền diệu. Cái trí mơ mộng của chàng bây giờ không biết nhớt tính điều gì mà mơ mộng. Chàng chỉ biết chàng vừa có một đứa con, một người giòng họ Mạc. Đứa bé ấy tơn đầu lòng của người con đầu lòng họ Mạc sẽ nối giòng giỏi nhà chàng. Lại là một người nửa ngày sau đến bữa tối tân hôn sẽ được ngủ tại phòng vua Hăng-ri thứ bốn và có lẽ trong người đứa bé kia đã ẩn núp một cái linh hồn như của Chu-chu vậy...

Chiều hôm ấy anh em Á-lịch bá cho hỏi thăm thử họ là có thể đến thăm nàng Tề-thi chưa. Nàng vẫn mạnh. Họ để cho anh em Á lịch bá vào thăm. Tề thi thấy hai người anh họ liền khoe:

— Nếu hai anh biết cái đứa nhỏ kia đẹp đẽ làm sao!

— Có thể xem chàu được chớ? Một người anh hỏi

Vâng lời Tề thi, mụ vú nuôi bồng đứa nhỏ đương ngủ trong nôi ra. Đứa nhỏ thức dậy mà không khóc.

Ái-ly chăm chỉ nhìn vào mặt anh em Á lịch bá để xem chúng sẽ khen ngợi thế nào. Nhưng chúng chỉ điềm nhiên nói:

— Chàu giống y ông Bô lập.

Ái ly làm thinh, tự nhiên nhăn mày nhìn kỹ vào đứa nhỏ để nhận chắc rằng hai anh họ giàu kia đã nói thông thật. Nhưng trễ quá, mấy lời vẫn tắc của hai người tha trong giây lát đã bày vẽ ra trước mặt chàng cái linh ảnh của ông cụ Bô-lập. Trong lúc đám cưới chàng trước kia, chàng trông thấy ông cụ Bô lập thế nào thì ngày nay chàng trông thấy đúng bên nói người chàu lớn đời của ông y như thế ấy. Chàng phải công nhận rằng trong nét mặt chưa định của đứa bé kia đã có một phần của ông tổ họ Á.

Chàng Ái ly trải qua một cơn rối loạn đến cực điểm. Mặt chàng nhăn nhíu, hình như có người đến cướp đứa con mới đẻ của chàng. Nhưng đứa bé vẫn còn đó ở trong tay mụ vú đương mở mắt nhìn. Chàng trông kỹ đứa bé xem xét từng tí, hình như một ông cha có mâu ghen đương hồ nghi cho tông tích đứa con mình. Vậy thì đứa bé kia là một người họ Á sao?

Anh em Á lịch bá vừa mới bày tỏ đó. Và nếu sự xem xét trẻ con kia không chứng được việc gì, thì đứa bé nọ cũng không vì thế mà hết thuộc về giòng giỏi của người buôn heo triệu phú. Dầu thế nào đi nữa lẽ tất nhiên là đứa bé kia không thể hoàn toàn con chàng được.

Anh em Á lịch bá đưa mấy tờ điện tín nói về thị trường bông vải cho Ái ly rồi ra đi. Nàng Tề thi bèn đuổi người vú ra rồi đưa tay ra bảo Ái ly đương đứng ngẫm nghĩ giữa phòng. Chàng nghe vợ kêu đến gần giường ôm lấy tay nàng Tề thi mà nói:

— Mợ có nghe hai người anh họ mợ nói rằng con mình dống ông cụ Bô lập chớ?

— Tôi có nghe lắm. Và tôi thấy khi ấy cậu nhăn nhíu cả mặt, Thực ra cậu phải biết chuyện ấy là lẽ thường. Không lẽ cậu nhận rằng chỉ một mình cậu đã làm ra đứa con ấy, cũng có mâu mủ của tôi chớ? Cậu Ái-ly ơi, điều ấy làm cho cậu tức giận lắm sao?

(Còn nữa)

https://tieulun.hopto.org

Hay nhứt, danh tiếng nhứt tại : SAIGON?

Thuốc ĐIỀU-KINH BẠCH-ĐÁI, là một phương thuốc hay hơn hết, các bà, lấy khi huyết làm đầu, nếu khi huyết hư thì sinh ra trăm nghìn bệnh, là tại kinh không đều, tử cung hư hàn hư nhiệt, cũng hơi độc máu hư nhiễm vào hay là sinh đẻ nhiều lần hư hỏng nào động tử cung, sinh ra đau trằng đa dưới, đau thắt ngang lưng, hai bên hông, huyết trắng ra nhiều, lâu vàng, lâu đục, có khi lần mế, lần máu đen. Nên dùng thuốc này sẽ đỡ ngay, trong người bớt da thịt hồng hào, giá thật rẻ, mỗi gói 0$30, nửa tá 1$50, một tá 3$00.

Thứ thuốc trên đây đã cứu không biết mấy nghìn người rồi, nên Chánh phủ Pháp ở Nam kỳ mới phê bằng ngày 23 Janvier 1922, thì qui bà tỏ hay dở thế nào.

Có bán tại : Dalat . Nam Nam dược phòng, Phanthiết : Lê nam Hưng, Phanri : Trương trọng Hy, Phanrang : Đỗ Quang, Nhatrang : Mộng lương thư quán, Tuy hòa : Võ thị Trang, Binh hòa : Quản sanh Hòa, Quinhon : Hồ văn Bá, Binh định : Nam thinh Xuân, Tamquan : Lý cửu Dường, Bồng sơn : Diệp a Vinh Maison Nam Thành, Quảng ngãi : Trần Cảnh, Quảng nam : Trần huỳnh Mai, Faifoo : Hoàng đức Vinh, Tourane . Nguyễn hữu Vinh, Huế : Vĩnh Tường 51 rue Gialong, Quảng trị : Thới a Hoạt, Đồng hới : Thuận long, Vinh : Sinh Huy 59 phố ga, Thanh hóa : Gi long dược phòng 71 grand' rue, Nam định : Việt Long 28 rue Champeaux (bên hông cửa trường), Hải phòng : Nguyễn văn Minh Bd Beanal, Hanoi : Nguyễn văn Đức, 11 rue des Caisses, Vientiane : Lê xuân Mai Maison Âu Bá và Nguyễn văn Bảy Pakse Nguyễn văn Đăng và khắp cả Trung Nam Bắc các nơi buôn thuốc Annam ta đều có bán. Ở xa gởi lãnh hóa giao ngân đó.

Y-khoa học sĩ: TỐNG VĂN-VIẾT và NGUYỄN-NGỌC-CHÂU
chủ nhơn nhà thuốc ÔNG-TIÊN kính cáo

Bà con chú ý ! !

THUỐC TUYỆT NỌC

BỆNH KHÍ HƯ SINH : TUYỆT TỌT CHO ĐÀN BÀ

Thuốc này của nhà thầy Y-học sáng chế ra, đã được các bậc phụ nữ hoan nghênh công nhận là một thứ thuốc hay nhất ở đời nay vậy.

Vì không những uống vào chóng thấy công hiệu, và lại được khỏi tuyệt nọc nữa, người bệnh nặng uống 3 ve; người bệnh nhẹ uống 6 ve là hiện nghiệm ngay. Chuyên trị đàn bà, hoặc do tư lự phiền muộn quá độ, hoặc do sinh đẻ nhiều, khí huyết suy nhược, hoặc do bị nọc bệnh tinh truyền nhiễm phải, mà sinh ra các chứng khí hư (bạch đới), đi tiểu thường ra mà trắng như nước gạo, hoặc vàng như rựa chuối, hoặc đỏ như gan lợn, hoặc xanh, hoặc đen, hôi tanh khó chịu, chóng mặt rức đầu, đau lưng, mỏi vai, chân tay rời rạc, trong mình bứt rứt, mặt vàng da xám kém ăn ít ngủ, kinh nguyệt bất điều, chậm đường sinh dục v. v.... dùng thuốc này đều khỏi cả.

Thuốc trị chứng

Hư trọc, hoạt tinh, tinh khí bất cố rất hay !

Thuốc này của vị tân Y-học Trung-hoa sáng chế ra rất là mầu nhiệm. Chuyên trị các chứng tam thận yếu kém, tinh khí loãng lạnh, sinh ra hư trọc, hoạt tinh, di tinh, mộng tinh, tinh khí bất cố, dương sự bất cử, cử ái bất kiên, hoa mắt ù tai, đau lưng mỏi gối. Hễ khi trong người mệt nhọc hoặc thức đêm, thường trong ống đi tiểu hay buốn ngứa như kiến bò, và hay rớt tinh ra gà đầu như rải gà, rựa chuối, có khi nặn thấy ra khí trắng như nước gạo. Tiểu tiện thường hay đi luôn, lúc đục, lúc trong, lúc trắng, lúc vàng, v. v. Các chứng ấy là do người tiên thiên bất túc, hoặc sắc dục quá độ, hoặc bị bệnh phong tình chưa khỏi tuyệt nọc, hay dùng nhầm phải chất thuốc trụy độc xâm nhập tinh thận, làm cho tinh thận hư bại đi mà thành bệnh. Kịp nên dùng thuốc này thì được lành mạnh.

Hai thứ thuốc này cùng giá mỗi hộp là: 1$00 — Nửa tá . 5$00

Bán tại : Á-CHÂU DƯỢC-PHÒNG

N° 127, Hàng Bông (Cửa - quyền) -:- HANOI

Các ngài ở xa, xin viết thư về kể rõ chứng bệnh, mua thuốc theo cách Tính-hóa giao-ngân rất tiện mà nhanh-chóng.

Cảm tạ đồng - bào

Nhân dịp mới lập CHI-CUỘC VÕ-VĂN-VÂN tại QUINHON, nên chúng tôi có cho người đi rải đăng ở Phanthiết đến Bình thuận HUẾ, mà bán thuốc CỨU LÀ VÕ-VĂN-VÂN, đăng đồng bào ở thành thị chú thân quí chiếu cố một cách đặc biệt, đi đến đâu rầm rộ đến đông nhiều người tiếp đãi tử tế. Nhờ đồng bào các nơi chiếu cố như vậy, nên kẻ đi rồi động nhau, đến CỨU-LÀ VÕ-VÂN VÂN của chúng tôi bán ở Phanthiết đến Huế, rất chạy, bán gần 50.000 ve, nên ai đăng đều rầm khen thơm, khen rẻ, nổi công hiệu hơn hết, vì vậy nên nhiều hiệu ngoại quốc cùng chúng tôi cạnh tranh kịch liệt, song tranh cạnh không lại vì sự tân chung có sự công hiệu, mới bay đến nơi nơi nhà Báo, song chúng tôi nào có vì, vì đồng bào kiếp Đông-Pháp đã tặng cho đến CỨU-LÀ nó thuốc của chúng tôi là có công hiệu hơn hết, thuốc nó CỨU LÀ của chúng tôi bán càng ngày càng chạy thêm, nghề nghiệp càng ngày càng thêm lớn lao. Ấy là triệu chứng sự thương tặng của đồng bào đối với sự công hiệu của các món thuốc nó của CỨU LÀ của chúng tôi, thì bọn nó làm gì chúng tôi nổi. Số để chúng tôi đi đến đâu cũng đông nhiều người hơn nghình, thuốc nó đến CỨU LÀ của chúng tôi chỉ nên chúng bán chạy tràn lan, là vì các món thuốc của chúng tôi công hiệu hơn hết, vì đăng rẻ chúng tôi bán thuốc đã hay mà lại rẻ, nên mọi nhà thuốc VÕ-VÂN-VÂN đều nể nào cũng có nhiều người lại làm ăn và khuyến khích nên bình trường thêm nữa để giúp đồng bào lợi ích ấy rất cảm động, nên chúng tôi sẽ mở thêm nhiều chi cuộc khắp cả Đông Pháp để cho tiện khi Đồng-bào chiếu cố.

Sự cảm động chân rất của chúng tôi trong cuộc hành trình vừa rồi là nghe nhiều lời chân ngôn của đồng bào khuyến khích, nó thấy sự thực tình của đồng-bào. Đồng bào hơn rằng, cứ nay không đem vàng đi đổ sông Ngô vậy. Vì hiện nay người VIỆT-NAM ta đã có nhiều người đứng ra chế trương việc thương mãi để tranh cạnh cùng người bạn đã hơn đã chiếm đoạt quyền lợi của ta, chứ có Annam ta bán bao thì Annam đứng để của Annam làm ra, mà nhiều là thuốc thì Annam dùng thuốc của người Annam làm ra mới phù hợp; là vì người Annam mới biết rõ phong thổ của xứ VIỆT-NAM, biết rõ khí huyết của người VIỆT-NAM, chế thuốc nó đến CỨU-LÀ mới hợp cho người VIỆT-NAM dùng, mà nhà thuốc VÕ-VÂN VÂN là nhà thuốc của người NAM-VIỆT, nên thuốc nó đến CỨU-LÀ VÕ-VÂN-VÂN rất hợp cho người VIỆT-NAM dùng.

Lời chân ngôn ấy, chúng tôi lấy làm cảm động nó chẳng biết lấy chi đền đáp tấm thạnh tình ấy, chúng tôi chỉ rằng tìm phương thuốc chế thứ thuốc hiệu để giúp đồng-bào cho mau lành bịnh để đền đáp ơn đồng bào chiếu cố trong muôn một, nó cứ theo tôn chỉ của chúng tôi là trọn thương tặng người bạn, để khắc phục lòng trông cậy của đồng-bào.

VÕ-VĂN-VÂN DƯỢC-PHÒNG

THUDAUMOT (NAM-KỲ)

Ai ơi xin chớ ngại ngần,
Viết thơ hỏi giá mà cần giá hàng.
Mới hay cao hạ rõ ràng !..

Mới có các thứ lụa Hadong khổ đồng biên satin rộng 0m90 giá 0$85, biên satin rộng 0m85 giá 0$82, rộng 0m80 giá 0$72, rộng 0m75 giá 0$62 một thước.

Lụa khổ nan tốt, rộng 0m75 giá 0$55, hạng vừa 0$50, hạng rẻ nhất 0$47 một thước.

Áo chemisette hạng tốt có fermeture 1$20, cái các 1$00 một cái. Hạng vừa có fermeture 1$00, cái các 0$80, hạng thường cái các 0$40 một cái. Áo tắm người lớn 0$80. Con nít 10-12 tuổi 0$65, 6-7 tuổi 0$50 một cái. Áo tập thể thao người lớn 0$30, con nít 10 12 tuổi 0$25, hạng 6-7 tuổi 0$20 một cái.

Tất đã ban người lớn 0$35 một đôi. Giày vải trắng cao su, đế crêpe đen, hiệu «con Ngựa 1$20, hiệu «chim Khổng» 1$50 một đôi. Dép sandales kiểu mới hạng tốt 2$20, hạng vừa 1$30 một đôi. Giày tây toàn da hạng vừa 2$50. Giày tây kiểu mới hạng tốt đặc biệt 5$00 một đôi

Porte feuilles 3 xếp rộng 0m15 có fermeture 1$20 — không fermeture 1$00
» » 2 » » » 1$00 — » » 0$80
» » 2 » hạng vừa » 0$65 — » » 0$50

XIN CHÚ Ý. — Mua 15 từ 10$00 trở lên, không mất tiền cước.

Mua đi, xin theo đăng bản giá riêng «tháng tháng»

AN-THÀNH

N° 42, Phố Bông Đen — HANOI

VIỆC TRONG NƯỚC

Phát phần thưởng

HUẾ. — Cuối năm học, các trường thường phát phần thưởng để khuyến khích học trò. Năm nay ở Huế, cuộc phát phần thưởng không cử hành tại trường Quốc-học như mọi năm, mà lại cử hành tại viện Dân-biểu ngày 16 Juin, do quan Tổng-sứ Fresh chủ tọa và các quan Tây Nam tới dự đông, có vẻ long trọng.

Quan Thống-sứ và quan Học-chánh De Fauterseau Vessel có đọc diễn văn.

Năm nay bộ Giáo dục Nam-triều có tổ chức cuộc thi tấn ích cho học sinh các trường Sơ đẳng, nên 5 trò được trúng tuyển cũng được dự luôn vào kỳ phát phần thưởng nầy. M.

Hương dịch phù thâu !

THỪA-THIÊN. — Huyện Hương thủy, làng Nguyệt biều, vụ thuế năm nay, lý hương phù thâu cao quá. Ruộng tam đẳng thâu mỗi mẫu 3$50, đất lục hạng thâu mỗi mẫu 2$50, đinh thâu mỗi số đầu 3$15.

Quan sức trát về canh tuần, lý Uyên bắt dân mỗi người phải chịu 1$, tên nào không chịu, y bắt đêm nào cũng phải đi canh.

Chợ Long thọ, ngạch thuế nhà nước mỗi tháng 16$, khi quan huyện về thị thiền dấu chợ, lý Uyên cho người anh y là Võ Độ đương đấu chợ, rồi y biểu gã nhân đến lấy tiền chợ, cứ mỗi ngày cho được 2$20, một tháng là 66$, người buôn kẻ bán ai nấy đều kêu van.

Ở gần bên đế đô mà hào lý còn chuyện phù lạm như vậy, mong quan trên xét cho. Dân bị phù thâu

Lại thêm phần phụ nạp nầy nữa mới ngặt chớ !

THANH-HÓA. — Hạt Thanh gia, vụ thuế nầy, các làng trình bài bổ, không được vào tay không như quan trước; nghĩa là phải có lễ : tùy làng lớn nhỏ, phải có từ 3 quan tiền đến 6 quan và 1 mâm gạo (đáng giá 5 tiền); nên làng nào không thì khó xin được chữ. Tính toán hạt Tỉnh gia 168 làng mà mỗi làng tính trung bình 5 quan tại : 5 × 168 : 840 quan. Buổi kinh tế nầy, món tiền như vậy cũng để khá chơi ! Có thể mà thôi đâu, lại còn khi nộp, khi kiểm, khi tính bài chi, cũng phải có gì nữa kia !

Những món tiền ấy, không phải phần phụ nộp sao ! Dân than phiền lắm. Dân

Hóng mát bị trận đòn !

TOURANE. — Thành phố Tourane, có giãy quai Corbeil mát mẻ nên ban đêm nhiều người hóng mát nơi hai hàng ghế [illegible] tấn kịch :

Hôm ấy, trời có trăng, hồi 10 giờ, có 2 người — lái ghe tui phải — đang nằm ở 2 cái ghế đá, bỗng nhiên một viên Sơn đầm đi xe đạp lại, lấy chân đá, thơc giậy rồ bảo về bót. Hai người nầy chưa biết chuyện gì đành phải đi theo. Đi được vài chục thước tây, viên sơn đầm lại bắt thêm 1 người nữa. Trong khi đang hỏi, người thứ ba nầy, thì 2 tên kia đã lanh chân chạy tuốt. Viên sơn đầm nổi tên hồi gì đó, người thứ 3 nầy chỉ biết nín ai lạy lục chớ không hiểu gì cả. Vì thế nên bị trận đòn khá rồi bị bắt về bót.

Nơi ghế hóng mát nầy, không thấy giấy yết cấm ; huống như bắt lỗi vì nằm ngủ không phải nơi, thì phạt, sao lại đánh đá một cách dã dội như thế ? Viên Sơn đầm ấy tạm quyền cố nhiên, mà bà con cũng nên biết nơi ghế hóng mát không phải nơi nằm ngủ, quan trên nên minh yết cho công chúng biết. N. L.

Đính chính

QUẢNG-NGÃI. — Vừa rồi cái tin «Vi va cáo mà bị xét bị đánh rất oan», trong nói cái ngày xảy ra vụ ấy là ngày mùng 4 tháng 4 ta (6-5-35) là rai. Xin đính chính lại cho đúng là ngày 14 tháng 4 (16-5 35), vì tên Phạm Sử bị bắt tại ngày mùng 6 tháng 4 (8-5-35), sau đó mấy hôm nữa mới xảy ra vụ vu cáo nầy. D. A.

Cờ bạc !

BÌNH-THUẬN. Người ta nói : ở làng Vĩnh hòa, (Hàm thuận), có nhà tên L. thường chứa cờ bạc, mấy làng lân cận, người tới lui thường mà không ai phát đác, vì tổng lý đang tàng. Quan trên nên để ý. B. Ph.

Rồng lên mây

Maison Đỗ-Năng blanchisserie (Bacliêu)
» ở sau nhà thuốc Tây »

Tiệm tôi có làm đại lý cao, đơn, hoàn, tán trên 20 hiệu của Annam Trung, Nam, Bắc, đã thử thuốc đối hướng và đồ nội hóa tạp vật, thơ, sóng, truyện, sách có giá trị. Nhờ đồng bào xa gần chiếu cố đến, nay bổ hiệu thạnh hành, thì chẳng khác chi Rồng lên mây.

Vậy thì cái đều bái tạ Đồng bào. Bổn hiệu có nuôi giống Annam thiệt trông trắng chưa hơn giống tàu, bán giá rẻ, hợp vệ sanh.

Kính thỉnh
NGUYỄN-BÁ-NĂNG

Tình hình Trung-Nhật

Đối ai ?

Bắc-kinh, 13 Juin. — Takhashi ở tòa Đại sứ Nhật tuyên bố rằng Nhật không đưa tối hậu thư, cũng thư yêu cầu điều gì với khác nữa cả. chỉ chờ thư trả lời về các điều yêu cầu trước mà thôi. Theo ông thì tình hình Trung-Nhật không lấy gì làm quan trọng cho lắm.

Trước khi lên đường về Nam kinh, tướng Ho-ying-Chian tuyên bố có được lệnh của tướng Pao-cuen-Tuan nói quân Nhật tụ tập tại biên giới Chahar.

Nhật thao diễn không quân ở Bắc-kinh

Về cuộc thao diễn không quân ở Bắc kinh mà người ta đương chờ đợi, người Nhật mượn cớ ít dò xét trong lúc quân Trung hoa ở Hoa bắc rút đi.

Thông tấn *Reuter* nói sẽ có độ 12 đến 17 chiếc máy bay bay liệng trên Bắc kinh.

Cuộc thao diễn máy bay nầy có lẽ sẽ cử hành nhằm vào khi Đại sứ Nhật đến đưa thơ của Chính phủ Nhật.

Ở Thiên tân và các miền «phi vỏ trang»

Bên lính Nhật ở Thiên tân lại thêm 700 người nữa. Quân Nhật ở Tchelisé tăng lên 6 000 người. Lại có tin 12 chiếc tàu hỏa và 1 chiếc xe taiết giáp của Nhật chở quân lính đi ngang qua Sơn-hải-quan và vào miền phi vỏ trang.

Thế mà ở Nam kinh xem tình khô

Thượng hải, 13 Juin. — Hội đồng chính trị ở Nam kinh nhóm hội đồng bất thường, quyết định nhận các điều yêu cầu của Nhật đã trao cho Ho ying Cuing lồng thương binh bộ, và tin cho các quan nước ở phía Bắc biết rằng người Nhật đưa nhứt thảy các điều yêu cầu của họ về Nam kinh. Các giới trung hoa vẫn nhận rằng tình hình không dám nói nguy kịch trọng như đã tưởng, song thấy các điều yêu cầu mới của Nhật mà không khỏi lo ngại. Các điều yêu cầu ấy như sau nầy :

1, Phải bỏ hết các cách hành động phản Nhật trong khắp nước Tàu;

2, Phải thừa nhận các trái khoán cũ của Nhật, sửa đổi và thứ nhất là đồng tăng thuế thương chính;

3) Phải bỏ các ý tưởng cậy thế lực người ngoại để đối Nhật;

4) Phải để ý về sự kháng sự của Nhật mỗi khi có cuộc quốc tế cọng tác;

5) Phải cho Mãn châu dự vào cuộc hợp tác kinh tế Trung-Nhật;

6) Phải lập một chính phủ trung lập (tampon) do Hoàng Pau đương đầu;

7, Phải cử người nào có ý thân thiện với Nhật làm chủ tỉnh Hồ bắc;

8) Phải giải tan hẳn trong toàn nước Trung hoa đảng áo xanh.

[illegible] thứ 5 và 6 Trung hoa không thể nào chịu được. Nhưng đầu thế nào, các điều yêu cầu của quân Quan đông mà chính phủ Nam kinh đã nhận, đã đặt Hồ bắc dưới quyền kiểm sát của người Nhật rồi. Nhiều người đã sợ rằng quyền kiểm sát ấy sẽ lan rộng ra cả miền nầy Hoàng hà; và nhiều người đã gọi là : «Hồ-bắc quốc» (Hopei-Kouo), tổ rằng tỉnh Hồ bắc rồi đến tỉnh Charhar sẽ phục thuộc Mãn châu.

Nam-kinh, 16 Juin. — Hoàng-Phu, chủ tịch Hội-đồng chính trị Hoa-Bắc đã đến Thượng hải để bàn bạc với Uông-tinh-Vệ và Ha-Ying-Ching, chủ tịch hội đồng quân sự Hoa-Bắc. Theo các báo thì cả 3 người đều quyết định giải quyết vấn đề Trung-Nhật bằng cách hòa bình.

Ở Bắc-kinh và Thiên-tân được yên ổn. Theo tin của người Trung hoa thì vụ lính thổ ở Chahar có cơ giải quyết được. Người Nhật vừa làm xong sân máy bay Kaigan, đương còn thu tập quân đội gần theo Trường-thành, và giữa các đường giây thép ở Sơn hải-quan và Thiên-Tân để dùng về việc quân sự.

Người Nhật có tiến hay không, tùy theo cuộc điều đình ở Nam-kinh.

BẮC-NINH

Bệnh quỷ đá có thuốc tiên ! !

Nếu ai mới mắc phải BỆNH LẬU, hay mới mắc bệnh TIM LA, hoặc LẬU ĐÃ NHẬP CỐT, nghĩa là khỏi mà hết rồi, như khi nào thức đêm nhọc mệt, hay uống rượu vào thì sáng ngày có thì mủ ở đầu, hoặc thỉnh thoảng trong thịt nó buốn như kiến bò, như thế là nọc lậu nó ẩn ở trong các mạch máu, và trong thịt, như thế là nọc lậu vẫn còn, như nhiều người thấy hết mủ cho là khỏi, đi lại với vợ khi người vợ mang thì người ấy không có đầu buốt, vì tử cung đàn bà nó to và ngắn, thì chỉ thấy mủ chảy ra, cứ cho là huyết bạch, khi hư, để lâu các vi trùng đó nó ăn vào giọ con, bấy giờ hay đau bụng vặt, rồi ra làm sự nguy hiểm. Còn TIM LA NHẬP CỐT, thì người chỉ sốt vặt, hay yếu vặt, nở các thứ mụn to, hay nhỏ, mềm thì hôi, như thế là nọc đã ẩn ở trong các đầu xương và mạch máu, vậy hai bệnh nầy đã nguy hiểm và nặng như thế nào, hễ dùng thuốc của HOÀNG-VĂN-ÁP 47 phố Ninh xá BẮC-NINH (Tonkin) là khỏi ngay, trừ hết nọc độc mà không hại sinh đục, vẫn đề như thường, thuốc lậu 1$60 1 hộp. Tim La 2$00 1 lọ, khi mua gửi cho ít tiền trước, có bán ở Lê-Nam-Hưng Phanthiết.

Ai đã dùng Cao đơn hườn tán của hiệu
THOẠI-DƯ-ĐƯỜNG
chắc đã vừa ý

Ai chưa dùng ? nên dùng thử sẽ được toại lòng.

Chẳng dám nói sai, gạt người Thử đem so sánh thứ CỦ-LÀ SƯ-TỬ thì ít hiệu nào bì kịp ; đó là cái chứng cớ « Hay » rõ ràng của nhà thuốc.

Vậy xin giới thiệu cùng phái Thanh-niên và hàng Phụ-nữ vài món thuốc giúp ích chung.

PHỤ KHOA BẠCH ĐÁI LINH ĐƠN thuốc trị : đàn bà đau huyết bạch và tử cung lạnh.

NGỦ LÂM BẠCH TRƯỢC HOÀN Chủ trị : đau lậu, lâu mau nặng nhẹ thế nào đều tuyệt nọc.

Tổng đại lý : NGỌC-HÙNG
91 Rue Gia-Long HUẾ
Rue Paul Bert : LÊ-THANH-TOÀN
91 Dépositaire des Journeaux

NHÀ THUỐC
ÔNG TIÊN
Xin giới thiệu luôn ít món ở thuốc hiệu ÔNG TIÊN

Đã có công lớn với đồng bào
mình từ Nam chí Bắc)

Trẻ bịnh ho lao và thổ huyết ra, qui ngài đăng để thử thuốc rồi mà không nói như : ho gió, ho phong, ho sổng, ho cảm, ho hen, đàn bà có thai mà ho, con nít cảm gió ho, bà có đăng không dám đăng đến thuốc HO BỔ PHỔI hiệu ÔNG TIÊN, trong 5 phút đồng hồ, qui ngài sẽ khen tặng vô cùng, thuốc hết sức hay, vì đăng toàn chất bổ phổi mà trị bịnh ho. Mỗi gói giá 0p15.

Cần kíp

Khi nào đứa nhỏ cảm gió, ốm mình, nổ mắt, muốn ói ban trái nóng mê mang, hay khóc đêm, đỏ mắt lên trên, con mắt lờ đờ, nếu không biết lựa thuốc cho nó dùng nó hại đến tính mạng, mau tìm cho đặng THỔI NHIỆT TÁN hiệu ÔNG TIÊN cho dùng trước sau trong 10 phút bất tiền, chắc như vậy chúng tôi dám làm sam đoan, giá thật rẻ, mỗi gói 0p.15.

Người kén xổ cách nào ?

Dùng THUỐC TIÊU XỔ hiệu ÔNG TIÊN uống đăng, vì không bối, không đăng, không đau bụng, bất luận no hay đói, lúc nó có việc ăn uống như thường, khỏi cần kiêng cữ, nó vô nó đánh phần đó, nó lái, nông ít thì nhuận trường và mau tiêu hóa vật thực, lại trừ đặng những bịnh như : thống, kiết, chanh nước, lớn bụng, đầy da bụng, bo, bôm, bon, tỉ và phong đàm.

Mỗi gói uống đặng 5-8 lần giá 0p.15.

Các thứ thuốc trên đây có bán khắp nơi đại lý nhà thuốc ÔNG TIÊN.

Muốn khỏi bịnh «TÁO» như «đầu nặng bụng hôi thở hôi hám, tanh tính buồn bực, mỗi bữa tối uống 1, 2 viên.

« DƯỠNG-LỰC-HOÀN » hiệu « SÚNG THẦN CÔNG »

Tánh chất NHUẬN TRÀNG! KIẾN HIỆU NGAY !
KHÔNG CÔNG PHẠT
GIÁ RẤT RẺ
1 ống 10 viên 0$20
Có bán tại các hiệu bào-chế TÂY và các tiệm quí bán thuốc TÂY

FEIGEZ LA MARQUE ET LA SIGNATURE

PHÒNG-TÍCH THẦN-DƯỢC «CON CHIM»

VŨ-ĐÌNH-TÂN

Đờn ông, Đờn bà sức yếu, khi com sau, rượu say, vội hàm tình dục hoặc ăn no đi ngủ, ăn no đi tắm ngay nên thụ bịnh gọi là PHÒNG-TÍCH, không phải là Đau Dạ Dày.

Đầy hơi, ợ hơi, ợ chua, tức ngực, chán cơm, không biết đói, ăn chậm tiêu, bụng vỗ bình bịch, thỉnh thoảng sôi bụng, đau bụng, đau nhói sau lưng, chân tay mỏi mệt bị lâu năm sắc mặt vàng, da bụng lẩy.

Chỉ một liều thấy giả chịu hoặc khỏi ngay, không hề công phạt : 0$40.

ÂN TỨ KIM-TIỀN 1938
VŨ-ĐÌNH-TÂN
178 bis. Lach-Tray — HAIPHONG
Đại-lý các tỉnh Trung-Kỳ :
Huế, 49 Gia-long ; Dalat Nguyễn-Khiêm ; Nhatrang Mộng-Lương Thư-Quán ; Phanthiết Lê-Nam-Hưng, Quảng-ngãi Chế-Hoàng ; Quinhon Đông-Lập ; Soctrang Nguyễn-văn-Mạnh ; Tourane Lý-xuân-Hòa ; Vinh 59 phố Gare.
Các Tỉnh khác ba-kỳ có đại lý

HAI THỨ HAY !

TAM-XÀ HỒ-CỐT CAO

Chuyên trị các chứng đau xương, bong gân, cảm mạo, phong hàn, ở nơi nước độc, sinh chứng tê, bại, phong thấp, gân thịt rật máy, sưng tay, phù chân, đầm bóp chẳng đau. Đàn bà sau khi ở cữ, bị tà phong nhiễm vào lỗ chân lông, sinh tê buốt mặt mũi nặng nề, cử động khó khăn, các ông già khí huyết kém, gân cốt yếu đau, dùng thuốc nầy lập tức công hiệu.

Mỗi ve giá 1$50 6 ve 7$50.

BỔ THẬN ! BỔ THẬN !

Thận là cốt yếu của nam nhi, nếu thận đã suy thì hao mòn tinh huyết, thân thể gầy còm, đau lưng, mỏi vai, kém ăn ít ngủ. Hoặc bị bịnh phong tình đã khỏi, hay chưa tuyệt nọc, đi tiểu lúc trắng lúc vàng, đầu dương vật thường có tinh khí chảy ra như sợi chỉ, rất gà, về đục như nước vo gạo, sinh chứng Di, Mộng, Hoạt tinh. Không chạy chữa ngay, lâu ngày sinh tai ù, mắt hoa, chậm đường sinh dục. Mỗi ve giá 1$00, nửa tá 6 ve giá 5$00.

Bán tại hiệu QUÂN-HƯNG-LONG, N° 80, phố Khách, Vinh
ở xa gửi lãnh hóa giao ngân

TIỀU-HẠNH-LÂM dược phòng, 108 phố hàng Buồm,

NĂM MỚI

Kính cáo qui bà cùng qui ông,
Thực sanh phẩm vị tinh sao chế,
Thuốc sẵn lương y xem mạch trị,
Mong rằng khách có lòng quan cố,
Chợ Hàn phố hiệu Lợi-Hưng-Đường
Hoàn, tán, cao, đơn rất hiệu công.
Hàng thêm tạp hóa đủ mùi dùng.
Hòa giúp đồng bào ấy lợi chung.

Đông-Lợi-Hưng dược-phòng
Avenue du Musée TOURANE

AI MUỐN TRÚNG SỐ 10 VẠN
100.000$00

Cứ bỏ ra 1$00 mua một năm báo «KHUYẾN-HỌC» lại được dự cuộc xổ số ĐÔNG-DƯƠNG mở ngày 31 JUILLET 1935.—

NAM-KỲ THƯ-VIỆN mới được nghị định số 2 795 ngày 4 Mai 1935 của quan Toàn-quyền Đông-Dương cho phép xuất bản báo «KHUYẾN HỌC» cách thức tổ chức như thế từ « LOUTE L'EDITION » bên Pháp. Tôn chỉ báo «KHUYẾN HỌC» cốt để cổ vũ cho nền Văn Chương, Học Thuật nước nhà ngày thêm phong phú.

Về công việc của «KHUYẾN HỌC» nghiên cứu về hàng sách, nghề nhà in, nghề làm giấy, nghề làm sách, nghề xuất bản, nghề phát hành, là một cơ quan để cổ động cho các nghề đó ngày thêm thịnh đạt.

Đến ngày 1er Août 1935 xuất bản số đầu.

Vì muốn cổ động cho cuộc xổ số Đông-Dương, cho nên Bản Báo định rằng những số tiền của độc giả gửi mua báo trả trước ngày 26 JUILLET 1935 được bao nhiêu sẽ trích ra 40% để mua số Đông Dương.

Nếu mà được trúng số thì lấy ra 10% để cho các hội thiện, 40% để mua sách cho THƯ VIỆN, 50% chia cho khắp các độc giả báo «KHUYẾN HỌC» các đã mua được trước ngày 26 Juillet 1935 sẽ tuyên bố để độc giả biết.

NAM-KỲ THƯ-VIỆN
39 Rue du Lac — HANOI

Directeur gérant : HUỲNH-THÚC-KHÁNG